

سیمای پیامبر (ص) در مثنوی مولانا

جواد جعفریان، دانشجوی دکتری پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی^۱

پرویز حیدری، دانشجوی دکتری دانشگاه اصفهان^۲

چکیده

آشنایی عمیق مولانا با معارف اسلامی (قرآن و تفاسیر و احادیث رسول) و غور ایشان در آن‌ها، باعث شده است که در مثنوی از داستان پیامبران، به ویژه از سیرت حضرت رسول (ص) با تنوع و گستردگی فراوان بهره ببرد.

پیامبر از نور حق است و هم جنس ملک و عقل، کردار و گفتارش در حیطه‌ی قدرت و تصرف حق است و از غیب آگاه. علت‌های درونی (نفس) انسان را می‌شناسد و پیروی از ایشان موجب بیداری انسان‌ها از خواب غفلت و کمال انسان‌هاست. ثنای او، ثنای خداست، بدین جهت ممدوح حقیقی عارفان است. عشق حق با او همراه است و در همه جا، وجه الله را می‌بیند. آینه‌ای است که هر کس چه کافر و چه مؤمن، در او بازتاب حال و آینده خویش را مشاهده می‌کند. یاریگر و شفیع مسلمان و غیر مسلمان است. سنت ایشان در زندگی فردی و اجتماعی الگوی حسنه‌ی معتقدان به اوست.

عاطفی‌ترین قسمتی که مولانا در مثنوی به حضرت رسول (ص) پرداخته، زمانی است که

1 - jjafari91@yahoo.com

2 - parviz_headari@yahoo.com

